

Sloterdijkermeer

herfst 2022

Tuinstijlen

Ons bestuur

Volkstuinvereniging Sloterdijkermeer (VVS) Sloterdijkerweg 20, 1014 CB Amsterdam
Website www.sloterdijkermeer.nl , tel. 020-6827719 (antwoordapp.)

Bestuur VVS

	bestuur@sloterdijkermeer.nl	
Voorzitter	Hans van Woerkom	voorz.bestuur@sloterdijkermeer.nl
Secretaris	Nina Schat	bestuur@sloterdijkermeer.nl
Penningmeester	Steven Pasman	penningm.bestuur@sloterdijkermeer.nl
Algemeen bestuurslid	Hester Lensink	bestuur@sloterdijkermeer.nl
Algemeen bestuurslid	Han Schouten	bestuur@sloterdijkermeer.nl
Algemeen bestuurslid	Klaas de Waart	bestuur@sloterdijkermeer.nl
Algemeen bestuurslid	Harm Wassink	bestuur@sloterdijkermeer.nl

Spreekuren bestuur en commissies

Zie de Bestuursmededelingen in dit nummer van het ledenblad

Openingstijden winkel

Maart	elke zaterdag van 11.00 tot 12.00 uur
April t/m augustus	elke zaterdag van 10.00 tot 12.00 uur
September t/m november	elke zaterdag van 11.00 tot 12.00 uur
Mei t/m augustus	elke woensdagavond van 19.00 tot 20.00 uur

Openingstijden vuilniscontainers

Op zondag van april tot september	tussen 16.00 en 17.00 uur
Op zondagen in september	tussen 16.00 en 16.30
Op woensdagavond van april t/m augustus	tussen 19.00 en 20.00 uur

Contactgegevens EHBO-ers

Arie Koorevaar	Wie 3	0652612556
Hans van Woerkom	Faz 18	0620889049
Loes Bolle	Wie 15	0651010340
Peter Floor	Wie 22	0640485481
Raymond Lagerweij	Lee 23	0616895838
Tineke Kuik	Gru 10	0628531257
Ulrik van Estdorff	Faz 6	0653396952
Wil Kok	Vin 22	0655136622

Handige adressen

Alarm	tel: 112 (zeer urgent) tel: 0900 - 88 44 (minder urgent)
Spoedeisende hulp	OLVG-West Jan Tooropstraat 164 1061 AE Amsterdam tel: 020 - 510 89 11
Politie	Hoofdweg 785 tel: 0900 - 88 44 (lokaal tarief)
Brandweer	tel: 020 - 555 6666
Dierenambulance	tel: 020 - 626 21 21
Dierenspoedkliniek	Isolatorweg 45 1014 AS Amsterdam tel: 020 - 7 400 600 (altijd eerst bellen)

Sloterdijkermeer

Inhoud

VVS-info	2
Redactioneel	
Bestuursberichten	4
Gesprek met Hester Lensink	6
Interview met nieuw bestuurslid Harm Wassink	8
Nieuws van de Tuin	10
Eikenbladprocessierups	11
Stikstof: het probleem simpel uitgelegd	12
Een structuurtuin aan de Vinkenlaan	16
Dierenliefdetuin aan de Leeuweriklaan	19
Familietuin en tuinfamilie	22
Alles opnieuw en volgens de traditie	27
Mengtuin of slagenlandschap	30
Werkurenbriefje	33
Baggerbriefje	36

Colofon

Redactie: Ton Dujardin, Annetmarie Geleijnse (web), Jos Koene (IT), Annet Kraan, Nina Schat (bestuursafgevaardigde) Milena Spaan (vormgeving) en Iris de Veer.

Fotografie: Ton Dujardin, Elly-May Heiligers, Jac Rongen, Iris de Veer, David Veldhoen, Klaas de Waart en we maakten gebruik van copy-rightvrije shutterstockfoto's.

Druk: Editoo. oplage 300 stuks. Deze oplage wordt op de tuin rondgebracht.w

Redactioneel

Themanummer tuinstijlen

Dit is ons zesde themanummer. Wij vinden themanummers maken erg leuk. Iris en Ton besloten om een aantal tuinders te interviewen in en over hun tuin. Waarom ze aan een tuin begonnen en hoe maakten ze de tuin tot een domein van henzelf?

We zouden deze vragen natuurlijk wel aan alle tuinders voor willen leggen. Aan de redactietafel viel het woord 'tuinstijlen'.

We dachten aan het spreekwoord 'Zeg me wie u vrienden zijn en ik zeg u wie u bent'. Dit spreekwoord is zo oud, het komt al in de oudheid voor, dat de herkomst niet meer te achterhalen is. In geschreven bronnen komt het al in de Middeleeuwen voor, ook in andere talen:

Tell me your company and I'll tell you your manners.

Sage mir, mit wem du umgehst, und ich sage dir wie du bist.

Dis-moi qui tu frequentes, et je te dirai qui tu es.

Dus wij dachten "Laat me je tuin zien en dan weten wij wie je bent."

Voor dit nummer interviewden we vijf tuinders op en over hun tuinen. Tot ons grote plezier zegden de meeste tuinders meteen hun medewerking toe. We danken Han, Safira, Marcel en Elly-May, Anthon en Eva, en Yukiko en Ferdinand voor het enthousiasme en de openheid waarmee we hen en hun tuin mochten 'ervaren'.

Verder zal het niemand ontgaan zij dat er "iets" aan de hand is met stikstof. Maar hoe en waarom stikstof nou een boosdoener is en er maatregelen moeten komen, ontgaat velen van ons. Vandaar dat we een heldere uitleg overnemen over hoe het zit met stikstof.

Verder natuurlijk de baggerbrief, het werkurenformulier en de bestuursmededelingen.

Heb je leuke foto's van dit seizoen, stuur ze dan naar de redactie dan maken wij er een mooie reportage van in het volgende digitale nummer.

Deadline voor het digitale winternummer 15 november 2022.

Bestuursberichten

Na een redelijk wisselvallig voorjaar zitten we nu in een droge warme zomer; hoewel er hier en daar wel wat koelte is en een buitje valt, hebben de plantjes het best zwaar. Sproeien of niet? Sommigen doen het wel, anderen kiezen ervoor om alleen slootwater te gebruiken. We streven er als vereniging naar om zo duurzaam mogelijk om te gaan met onze mooie plek. Daartoe hebben we recent ook weer het behalen van het AVVN Keurmerk Natuurlijk Tuinieren opnieuw geagendeerd. We zijn op dit moment bezig met het vormen van een commissie daartoe. Daarnaast is tijdens de ALV van het voorjaar besloten om meer te gaan inzetten op groene daken. Nieuwe initiatieven die biodiversiteit en duurzaam tuinieren bevorderen zijn altijd welkom!

Tot dusverre beleven we weer een mooi tuinseizoen; met veel activiteiten in en rond het clubhuis. Er gaat veel dank uit naar alle vrijwilligers die dit mogelijk maken! O.a. plantjesmarkten, een stampvul-le bingo-avond, jeu de boules toernooien, de jaarlijkse krooshark competitie, een Amsterdams koor (met als sterren onze eigen tuinders), lange stoet wandelaars in de avondvierdaagse en een goed bezochte line-dance middag. Deze middag was een beetje een experiment, want er zijn niet vaak evenementen in ons clubhuis die door externen worden georganiseerd. We willen in het kader van de toegankelijkheid vaker dergelijke ‘verhuur’ organiseren, uiteraard in goed overleg met de verenigingsleden. Los van de speciale evenementen draaide de kantine weer volop, en zijn de reguliere openingsmomenten ook vaak gezellig druk, met o.a. klaverjas, knutselen en jeu de boules. Daarnaast werden we door de redactie weer voorzien van mooie edities van het ledenblad, zowel digitaal als in printvorm.

Ook de andere commissies die onze vereniging draaiende houden hebben veel te doen gehad; dit jaar is er noodgedwongen flink aan de waterleidingen gewerkt; door een lek onder het beton bij de hoofdingang is dagenlang gewerkt aan de reparatie. Die is gelukt maar de leidingen blijven wel een punt van aandacht. Ook wordt met de gemeente onderhandeld over het baggeren van de buitensloten. Helaas loopt dat niet erg voorspoedig. Verder zijn er bij West Begroot 2 subsidieplannen ingediend; 1 voor het opknappen van de speeltuin (door het bestuur) en 1 voor het plaatsen van extra zitplaatsen op het park (door een individuele tuinder), we duimen voor toekenning.

We hebben bij het schrijven dit seizoen drie nieuwe tuinders verwelkomd, met nog een aantal verkoopplannen in de voorbereiding: Jelle op Spreeuwenlaan 15, Marit en Jeroen op de Leeuweriklaan 14 en Jolanda op diezelfde Leeuweriklaan 31.

Wat betreft de afsluiting van dit seizoen ook een aantal huishoudelijke mededelingen en dingen waaraan we jullie willen herinneren voor de herfst, de winter en het vroege voorjaar.

Opzeggen van tuin – september 2022

Ben je van plan om je tuin op te zeggen? Hou er dan rekening mee dat het enige tijd kost om de taxatie en overdracht te regelen. Wanneer je uiterlijk in september opzegt kunnen we deze opzegging (normaliter) nog dit seizoen afhandelen. Opzeggen kan tijdens een spreekuur maar je kunt ook een mail sturen naar bestuur@sloterdijkermeer.nl

Winterbewoning – vanaf 1 november 2022

Wil je graag ook in de winter op de tuin wonen? Daarvoor is speciale toestemming van de Bond van Volkstuinders nodig (ook i.v.m. verzekering). Je kunt je nog tot 15 september aanmelden voor winterbewoning via bestuur@sloterdijkermeer.nl

Laatste spreekuur Bestuur en Commissies – 6 november 2022

Dit seizoen zijn zittingen hoofdzakelijk voor vragen van tuinders en niet voor inschrijvingen en verkoop. Let wel: volgend seizoen zal de verkoop (over de inschrijvingen is nog geen beslissing genomen) weer tijdens de spreekuren georganiseerd worden.

Afsluiting van het water - zaterdag 19 november 2022

Op zaterdag 19 november wordt de hoofdkraan van het water afgesloten. Er is gedurende de winter een tappunt open tussen hoofdentree en clubhuis (tenzij het heel erg hard vriest – dan wordt ook dit tappunt afgesloten). Mochten er wijzigingen zijn in de datum dan wordt dat gecommuniceerd.

Tuinders dienen te zorgen dat:

- De waterleiding doorgeblazen is waardoor al het water eruit is. Dit voorkomt lekkages door bevriezing.
- De kraan in hun eigen waterput wordt dichtgedraaid. NB. Die put kan ook bij de burens zitten.
- De waterput ook goed toegankelijk is en lekkages bij de hoofdkraan worden gemeld.

Spoel je toilet voor waterafsluiting een aantal keren goed door om te zorgen dat er niet al te veel blijft liggen in de riolering tussen je tuinhuis en de hoofdriolering. Gooi ook af en toe in de winter een emmer slootwater door het toilet. Niet goed doorspoelen voordat het water wordt afgesloten is oorzaak voor veel verstoppingen in het volgende voorjaar!

Algemene Ledenvergadering – najaar 2022

Op moment van schrijven is het nog niet bekend wanneer en hoe de Algemene Ledenvergadering wordt gehouden. Hou de berichten hierover s.v.p. in de gaten.

Registratieformulier werkuren 2023 – inleveren voor 1 december 2022

In deze editie van het tuinblad is het werkurenbriefje opgenomen. Dit moet voor 1 december 2022 ingevuld worden ingeleverd.

Betaling jaarcontributie – januari 2023

De facturen voor de betaling van jaarlijkse tuincontributie worden begin januari verstuurd naar het bij de Bond van Volkstuinders bekende emailadres. Hou dus je mail in de gaten. Je kunt de Bond ook machtigen voor deze betaling. Een formulier is daarvoor te downloaden vanaf de website www.bondvanvolkstuinders.nl (onder 'veel gestelde vragen').

Nieuwjaarsreceptie – januari 2023

We hopen dit jaar weer gewoon bij elkaar te komen voor de nieuwjaarsreceptie na een pauze van 2 jaar. We houden jullie op de hoogte van de exacte datum en plek.

Nationale tuinvogeltelling – weekend in januari 2023

Wil je je nu al aanmelden voor de Nationale Tuinvogeltelling? Dat kan via de website van de Vogelbescherming www.vogelbescherming.nl

Baggeren en baggerbriefjes – inleveren voor 1 maart 2023

Na de bladval aan het einde van herfst mag er weer gebaggerd worden. Zie hiervoor het baggerbriefje en de toelichting daarop ergens anders in dit blad.

Broedseizoen – 15 maart tot 15 juli 2023

Van 15 maart tot 15 juli is het officiële broedseizoen. In deze periode is het (van overheidswege) verboden om nesten te verstoren. Zolang je zeker weet dat je geen broedende vogels verstoort is het kappen en snoeien van bomen niet per definitie verboden (mits je uiteraard over de vereiste vergunningen beschikt). Let echter wel op: nesten zijn lang niet altijd goed te ontdekken; het doel van de vogels is immers om de nesten zo goed mogelijk te verstoppen zodat de natuurlijke vijanden ze niet opmerken. Let ook op dat het verbod om bomen te kappen ook geldt voor bomen die in de buurt van vogelnesten staan, dus ook als er in de boom die je wilt (laten) kappen geen nest te vinden is. Gezien het feit dat er op ons tuinpark al snel bomen in de buurt staan, raden we jullie aan om voor 15 maart te kappen, en ook te hakselen; tijdens het broedseizoen worden geen nieuwe verzoeken meer uitgevoerd; die worden uitgesteld tot na het broedseizoen.

Gesprek met Hester Lensink

door Ton Dujardin

Wie op VVS in het bestuur komt, kan rekenen op een interview in het ledenblad.

In de Algemene Ledenvergadering van november 2021 werd Hester in het bestuur gekozen, nou ja ... binnengehaald, zelfs binnengetrokken. Ze was werkelijk een geschenk uit de hemel want al meer dan een jaar bestond het bestuur slechts uit vijf personen. Dat is beneden het minimum dat vereist is om als bestuur goed werk te leveren.

Sloterdijkermeer of Rust en Vreugd

Hester is geboren in Amsterdam, Oud-Zuid. En van Oud-Zuid als vanzelfsprekend omhoog gegaan naar het IJ. Nu woont ze al 20 jaar in de Silodam bij de Houthavens. En daar deed het gemis aan een plaatsje buiten zich steeds meer gelden. Een buurvrouw had een tuintje op Sloterdijkermeer en tijdens het joggen kwam ze regelmatig over VVS gelopen. Het hebben van een tuin leek Hester de oplossing voor het gemis aan een buitenplaats. Na zorgvuldige inventarisatie van het aanbod van tuinparken kwamen 'Sloterdijkermeer' en 'Rust en Vreugd' in Amsterdam-Noord als voorkeurtuin-complexen uit de bus. Ze schreef zich in.

Waarom Sloterdijkermeer?

Ik was meteen gesteld op de openheid en rust, en de prachtige oude bomen die ik op het complex aantrof. De lanen zijn breed, er heerst het soort gemoedelijkheid waar ik van hou. In 2012 schreef ik me in. En november 2019 kwam ik op een kijkavond aan de beurt. Als ik daar met anderen over

praat, ben ik vrij snel aan de beurt gekomen. Ik denk dat het erg geholpen heeft dat mijn huisje in een slechte staat verkeerde. Er moest heel wat aan gebeuren. Ik mag het best van mezelf zeggen, ik ben erg handig.

Wat moest er allemaal gebeuren?

Er lag een prachtige hardhouten vloer en het dak was in orde, maar voor de rest was het een grote bende, de hele voorgevel moest vernieuwd evenals alle ramen en muren rondom. De tuin was enorm verwilderd, jaren niets aan gedaan. Ik heb me echt door iedere vierkante meter moeten vechten om de baas te worden in de tuin. Dat was natuurlijk allemaal in de aankoop prijs verrekend.

Hoe handig ben je dan?

Gewoon echt wel handig. Na de middelbare school ben ik Kunstgeschiedenis gaan studeren aan de UvA. Daar had ik de nodige tijd bij over maar je mocht toen je 'tijd over' niet vullen met een tweede studie. Ik besloot het mooie vak van meubelmaker te gaan leren naast mijn studie en schreef me in bij de speciale opleiding in de Rozenstraat, hartje Jordaan. Een vriend was stucadoor en na mijn opleiding ging ik hem helpen bij de klussen die voorbijkwamen. Een aanrecht zetten, tegelen, WC-plaatsen, ik heb het allemaal gedaan. Uiteindelijk was ik een academische meubelmaker met aannemerservaring. Toen besloot ik naar Engeland te gaan, naar de opleiding voor meubel restorator. Dat is het echte werk.

Een academische meubelmaker met aannemerservaring.

Maar waarom ben je niet in Engeland gebleven?

De banen lagen er voor het oprapen. Maar niet voor mij. Ik zag in Nederland een mooie baan voorbij komen als restaurator bij de Rijksdienst voor de Beeldende Kunst. Die is voor mij, dacht ik en het geluk was met me. Het geluk was dat ik als restaurator gestudeerd had, ik was flexibel in Rijksdienst, en de computer begon een steeds belangrijker rol te spelen. Ik kwam terecht bij de digitalisering van het Erfgoed, ik heb daarna nauwelijks meer als meubelrestaurator gewerkt. Den Haag en vooral Rijswijk werden mijn standplaatsen en nu Amersfoort. Maar sinds corona kan ook ik veel thuiswerken.

Je bent nog niet zo lang op de tuin en nu al in het Bestuur?

Ik ga het niet mooier maken dan het is. Harm Wassing (nu ook bestuurder - TD) en ik waren voor de Werkuren schelpen aan het uitrijden in de Zwaluwlaan. De coördinator van het schelpen uitrijden is bestuurslid Klaas de Waart. Hij vroeg Harm en mij of wij ons niet wilden inzetten voor het Bestuurswerk. Ze zaten vreselijk omhoog nu Annemiek Rigter ermee stopte en ze waren toch al onderbezet. Ik zei niet meteen 'nee' en dat was voor Annemieke voldoende aanleiding om een paar weken later te bellen. 'Kom alsjeblieft'. En dat heb ik gedaan.

En bevalt het?

Samen met Nina Schat voer ik de administratie. Dat is echt een bak werk. Dat is me niet meegevalen. Als je zelf niet achter de e-mail account van het bestuur hebt gezeten, heb je er geen idee van wat daar allemaal passeert. De meest krankzinnige vragen. Ik weet niet zeker of, als ik dit van te voren had geweten, ik opnieuw 'ja' zou zeggen. Maar een ding is zeker: Je ontmoet veel leuke mensen en de dankbaarheid dat ik me hiervoor inzet spat me tegemoet. Het geeft me net zoveel plezier als mijn andere vrijwilligers baan, het inspreken van boeken voor blinden in een studio in Rijswijk.

De tuin, waar het allemaal over zou moeten gaan, wil dat al een beetje wennen?

Ik mopper niet. Het is er in ieder geval geen bende meer. Ik heb er nu een moestuintje in bakken en ik houd de tuin goed bij. Ik was laatst bij Museum Voorlinden in Wassenaar en heb eens goed op de tuinen van Piet Oudolf gelet, die om het museum zijn aangelegd. Het was jammergenoeg nog geen lente dus er bloeide niets. Maar ik heb het goede voornemen om me in een mooie bloementuin te verdiepen. Dan hoort daar een mooi zonnetje, een glaasje wijn en een fijn muziekje bij. Ken je de minimal music van Steve Reich en Philip Glass. En de Italiaanse componist Einaudi?

Architect voor betrokkenheid

door Iris de Veer

Interview met nieuw bestuurslid Harm Wassink

Kruiwagen met ijs

Harm is 59, heeft vanaf 1996 zijn tuin aan de Nachtegaallaan nr 5. “Als je zegt, de tuin met de bogen weten de meeste mensen wel welke tuin het is. Ik maak gebruik van *borrowed landscape*. Dat betekent dat je door doorkijkjes te maken naar de omgeving, die omgeving als het ware bij je tuin trekt. Ik heb o.a. op een strategische plek mijn heg veel lager gemaakt, dan heb je een doorkijkje over de volle lengte van de brede sloot, naast mijn tuin dat maakt de tuin gevoels-

Het samengevoel, de community, is belangrijk.

matig veel groter.” Dit soort ontwerptrucjes komen voort uit zijn achtergrond als architect. Sinds enige jaren is hij werkzaam bij het ingenieursbureau van de Gemeente Amsterdam. Daarvoor heeft hij een groot internationaal opererend architectenbureau geleid. Harm is getrouwd met

David, die beeldend kunstenaar is. “De trouwerij was trouwens in het kerkje op de dijk, met een soort klezmer bandje. Daarna liep iedereen naar de tuin waar de receptie was. Er stond een grote en hoge uitbundig versierde taart klaar met bier en wijn in de kruiwagen met ijs. “

Gemeenschap

“Ik woonde in de Jordaan, heel klein, toen kwam ik een keer bij een buurvrouw op Nut en ik dacht dit wil ik ook. Vorig jaar heb ik een paar keer schelpen uitgereden met Klaas en die vertelde over het bestuurswerk, intensief, maar mooi werk voor de vereniging. Klaas heeft me er eigenlijk bij gehaald. Ik vond ook dat je een bijdrage moet leveren aan de gemeenschap en eerder was ik een aantal jaren betrokken bij de tuinuren. Ik vind het mooi wat mensen allemaal doen, zoals vandaag, als je ziet wat een immens werk er verzet is om de waterleiding weer aangesloten te krijgen. Dat is echt geweldig! (Later die avond zie ik Harm helpen met het in elkaar schroeven van een zwik picknicktafels voor de kantine IdV). Het bestuurswerk is veel leuker dan ik dacht en we zijn ook met een goede club die makkelijk samenwerkt en elkaar goed steunt. Ik

hield me altijd wat afzijdig maar de sfeer binnen de vereniging vind ik echt heel leuk, dat had ik niet van te voren niet gedacht.”

Lange termijn

“Ik ga me o.a. bezig houden met hoe we meer met de omgeving kunnen, dus Wurm, de soeptuinen, de centrumgebiedgroep, maar ook hoe kunnen we het clubhuis duurzamer maken. Ik ga bijvoorbeeld, (misschien wil iemand helpen?) radiatorfolie plakken achter de radiatoren, maar ook kijken of we op de langere termijn misschien wat met een warmtepomp, of stralingspanelen kunnen. Er is nu bijvoorbeeld sinds kort een

waar muziek gedraaid wordt om te dansen voor iedereen, met een goede discjockey zou ik zelf heel leuk vinden. Misschien volgend jaar.

Er stond een grote en hoge uitbundig versierde taart klaar met bier en wijn in de kruiwagen met ijs.

Samengevoel

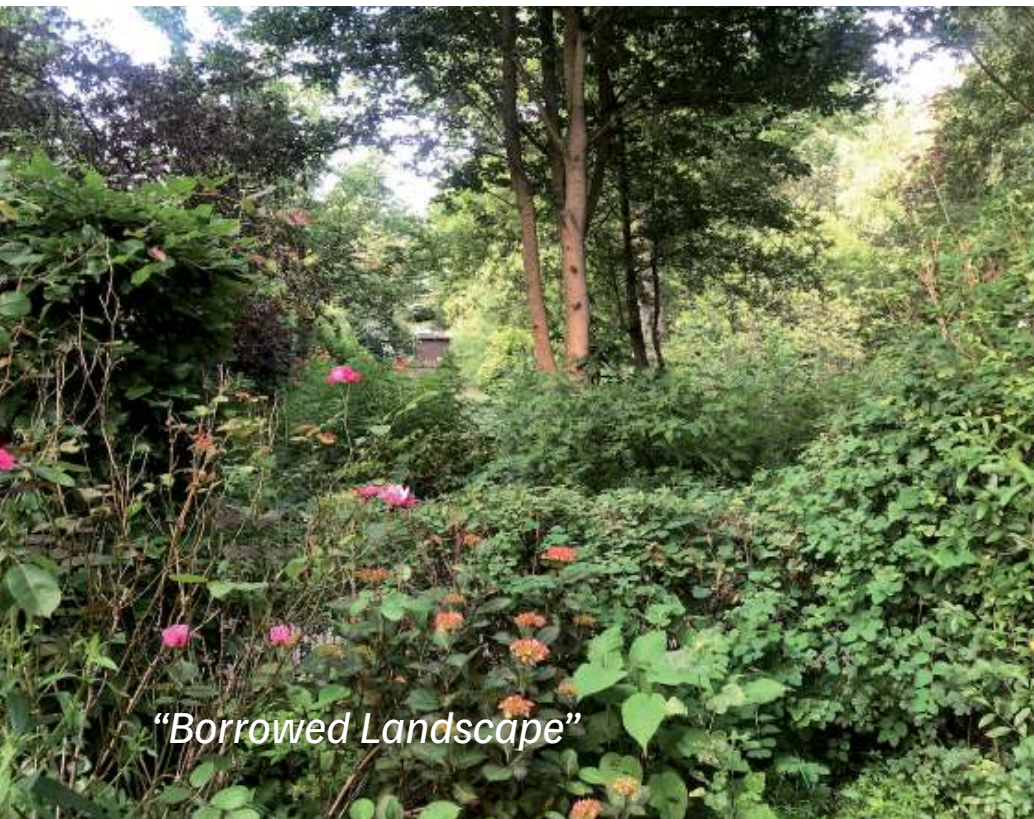
“Veel nieuwe mensen hebben geen besef wat er allemaal komt kijken bij zo’n vereniging, hoeveel

werk erin zit van vrijwilligers. Ik denk dat we nieuwe tuinders daarin ook beter kunnen begeleiden. Het samengevoel, de community, is belangrijk. En het is ook geen straf, het is lol, het is leuk om met elkaar te doen! Het is echt belangrijk dat meer tuinders betrokken zijn en dat niet steeds al het werk op dezelfde schouders komen. Ik denk ook aan flexibeler omgaan met taken misschien de mogelijkheid om te kunnen intekenen op klussen. Meer mensen voor commissies en werkuren en meer uitwisseling kan misschien helpen om het makkelijker te maken iets te doen. Nieuwelingen zoals Wurm en de soeptuinders moeten meer

betrokken worden en niet als eilandjes opereren binnen Sloterdijkermeer.”

Oorsprong

“Verder vind ik het belangrijk dat we ons bewust blijven van de oorsprong van de tuinen: het sociale, een kans bieden aan mensen met een kleine beurs om van de natuur te genieten. En ook weer die betrokkenheid die echt noodzakelijk is om ons voortbestaan te garanderen. Betrokkenheid en steun die overigens ook van niet-tuinders kan komen en misschien wel moet komen. Ons complex is zo een leuke, mooie en bijzondere plek dat kunnen we niet laten lopen.”

“Borrowed Landscape”

app om op afstand de verwarming aan en uit te kunnen doen, scheelt toch. Ik wil mijn aandacht proberen te richten op de lange termijn.”

Feest

“Kunnen we bijvoorbeeld meer mensen van buiten van de kantine gebruik laten maken en hoe dan. Het zou leuk zijn als we zo ook nog wat extra geld voor het onderhoud van het complex of het betaalbaar houden van de tuinhuur kunnen verdienen. Ik denk dat de kantine een belangrijke rol speelt om de mensen van de vereniging meer samen te brengen en ze doen het ook super. Tweemaal per jaar een goed feest,

Nieuws van de Tuin

Pubquiz V.V.S.
zaterdag 9 juli
aanvang 20.00 uur
kantine open 19.30 uur
wie o wie geeft zich op ??

Opgeven tijdens
de zittingen aan de bar.
18 mei
1 juni
15 juni
6 juli

De kantine commissie

Pubquiz op zaterdagavond 9 juli

door Ton Dujardin

De moeilijkste vraag zou ongetwijfeld geweest zijn: Hoe schrijf je pupkwis? En of iedereen het goed zou hebben???

Stephan Huisman uit de Grutto- laan besloot na overleg met de kantinecommissie om op VVS eens een pubkwis te organiseren. Voor zover de redactie weet was dit de eerste keer. 20 teams gaven zich op, de kantine was afgeladen. Er moesten 44 vragen beantwoord worden en er zaten de nodige instinkertjes bij. De meeste teams wisten wel dat Febo met Ferdinand Bol te maken heeft en dat Gerrie Kneteman onze wereldkampioen Wielrennen was uit Bos en Lommer. Maar hoe zat het met die Blote Billetjes in het gras en Waarom stond Co Stompé op de vragenlijst?

We hebben genoten en alle complimenten voor de kantineploeg die met snelle handjes het dorstige publiek bediende. De winnaars, de Zwanenbloemen mochten een mooie borrelplate opsmikkelen. De regie van de avond zat in het midden van de zaal waar de Vinkenboulevard goed oplette of er geen teams met telefoons aan het smokkelen waren.

Brunchen op zondagochtend 10 juli

door Ton Dujardin

Ons clubgebouw leek wel het restaurant van een cruise schip. De kantineploeg organiseerde een brunch om 11.00 uur. En net als bij de pubquiz de avond ervoor waren er meer dan 80 mensen, die deelnamen.

Je moest je van tevoren aanmelden, zodat er geplacéerd was. Niet te geloven wat er op de uitserveertafel aangeboden werd. Kijk maar eens goed naar de foto's. Een dame uit de

Fazantenlaan hoorde ik zeggen: als het zo bij mijn laatste Bed & Breakfast was geweest, had ik niet meer naar Amsterdam teruggekomen.

Kroosscheppen op zondag 10 juli

door Ton Dujardin, foto's Iris de Veer

Het lijkt erop dat veel tuinders een speciale zondagmiddag om kroos te scheppen niet zo nodig hebben want veel sloten lagen er redelijk 'kroosvrij' bij. Voor David Veldhoen was dat even teleurstellend omdat hij het ontwerp van zijn kroosvreter (zie het VVS-journaal nummer 22) voor gebruik gerealiseerd had. Gelukkig lag er nog een aardig kroosvarentapijt in de sloot bij de Spechtlaan. Maar oei, oei, toen de kist te water werd gelaten deed hij niet wat je verwachtte. De inlaat van de kroosvreter hapte niet lekker en de kist had verzwarende nodig om dieper te liggen. Gevulde flessen met water moesten uitkomst bieden maar dat gebeurde niet. Een zichtbaar teleurgestelde David stond nog tijden aan de sloot te peinzen hoe hij de kroosvreter verbeterd, kon worden. Noteren jullie allemaal in de Agenda: Zondagmiddag 7 augustus: Weer kroosscheppen.

Eikenbladprocessierups op VVS bestreden

Klaas de Waart stuurde ons een foto van de mannen van de gemeente die bezig zijn met de bestrijding van de eikenbladprocessierups. Dat scheelt de tuinders komende weken een hoop jeuk.

Stikstof: het probleem simpel uitgelegd

Op de website van Vogelbescherming Nederland stond in juni een belangrijk artikel over het stikstofprobleem. De stikstofuitstoot moet omlaag, zegt het kabinet, en daardoor is nu het hele land in rep en roer. Snapt u hoe het precies zit met stikstof en wat het probleem eigenlijk is? Is het alleen ongezond voor de natuur, of ook voor mensen? Moeten we al die maatregelen wel willen? Het antwoord op al deze vragen, kort en duidelijk.

Omlaag

In veel gebieden in Nederland moet de stikstofuitstoot omlaag. In 131 gebieden die dicht bij kwetsbare natuur liggen zelfs met zeventig procent, dat heeft het kabinet afgelopen vrijdag bekend gemaakt. Dat is fors en daardoor zullen sommige boeren hun bedrijf misschien moeten sluiten.

Daar is niet iedereen het mee eens. Die paar obscure plantjes die niet tegen stikstof kunnen, is dat zo erg? De meningen lopen momenteel uiteen van 'de zure regen kwam toch ook niet' en 'planten hebben juist stikstof nodig om te groeien' tot 'de stikstofcrisis is de grootste crisis denkbaar'. Maak daar maar eens chocola van. Daarom, simpel en duidelijk hoe het zit met stikstof.

Hei is typisch zo'n obscuur plantje dat verdwijnt door te veel reactief stikstof. Vindt u dit misbaar? (Bron: Shutterstock)

Stikstof is (g)een probleem

Vooraf: stikstof is geen probleem: het is een gas dat net als zuurstof overal in de lucht om ons heen aanwezig is en dat we de hele dag in- en uitademen. Stikstofdeeltjes kunnen zich echter binden aan zuurstofdeeltjes en ook aan waterstofdeeltjes. Dan ontstaan nieuwe stoffen: verschillende stikstofoxiden en ammoniak. Die verbindingen noemen we 'reactief stikstof' en dat is dus wat iedereen eigenlijk moet zeggen: 'het reactieve-stikstof probleem'. Alleen dan worden de zinnen zo lang en ingewikkeld.

Slecht voor de gezondheid en de natuur

De eerste soort reactief stikstof, ammoniak, komt vooral uit de uitwerpselen van dieren en is het meest schadelijk voor de natuur. De tweede soort, de stikstofoxiden, komen vooral in de lucht door de uitlaatgassen van auto's, vliegtuigen en fabrieken. De hoeveelheid reactief stikstof is al jaren te hoog in Nederland en dat is slecht voor de natuur maar, het is ook erg ongezond voor mensen. Daarom heeft de Raad van State in 2019 besloten dat er niet meer stikstof bij mag komen in ons land.

Die uitspraak krijgt nu consequenties. In het Nationaal Programma Landelijk Gebied staat per gebied hoeveel de stikstofuitstoot in 2030 moet zijn verlaagd, om de natuur een kans op herstel te geven. De provincies moeten voor 1 juli 2023 duidelijk maken hoe zij deze doelen gaan bereiken. Er liggen kansen om de uitstoot te verlagen in de industrie, de bouw, het verkeer, maar vooral bij de veehouderijen. We moeten duurzamer gaan werken.

Onder meer de boeren moeten hun manier van werken veranderen en dat is geen peulenschil. Steun dus de boeren die goed bezig zijn door hun zuivel te kopen! (Bron: Shutterstock)

Het besluit van het kabinet is voor velen moeilijk, maar op de lange termijn zorgt het voor een gezondere leefomgeving voor iedereen. Om u een idee te geven van wat er gebeurt in de natuur en met uw gezondheid als er teveel stikstof komt, hieronder enkele voorbeelden waarbij stikstof een rol speelt.

Botontkalking bij mezen

De Veluwe is een bekend natuurgebied, waar teveel reactief stikstof in de bodem en het water komt. Daardoor wordt de grond zuurder. Dat zuur zorgt ervoor dat stoffen zoals calcium (kalk) oplossen en verdwijnen uit de bodem. Dat is het eerste probleem voor de natuur. Net als mensen hebben ook vogels calcium nodig voor sterke botten en eierschalen. Op de Veluwe is een tijdje geleden gebleken dat koolmezen last hebben van het verdwijnen van calcium. Ze krijgen het via hun voedsel nu zó weinig binnen, dat bij een deel van de eieren de schaal te dun is of dat kuikens al in het nest hun pootjes breken. Gelukkig wil dat niet zeggen dat het in de rest van het land ook zo is, maar het is wel een duidelijk voorbeeld van het effect van teveel stikstof.

De huisjesslakken zijn al grotendeels verdwenen op de Veluwe. Moet u raden wie daar last van heeft. (Bron: Jelle de Jong)

Insecten sterven: minder voedsel voor insecteneters

Een ander voorbeeld van het effect van kalkgebrek, is het korhoen, dat inmiddels bijna is uitgestorven in Nederland. Dat komt omdat de kuikens niet genoeg grote insecten meer vinden. Ook hier is teveel reactief stikstof een van de boosdoeners (maar niet de enige, denk ook aan pesticiden, verlies van leefgebied enzovoort). Door te veel reactief stikstof vinden ook insecten namelijk te weinig kalk (net als koolmezen) om sterke schildjes te maken en dan gaan ze dood. De huisjesslakken en pissebedden zijn al verdwenen op de Veluwe.

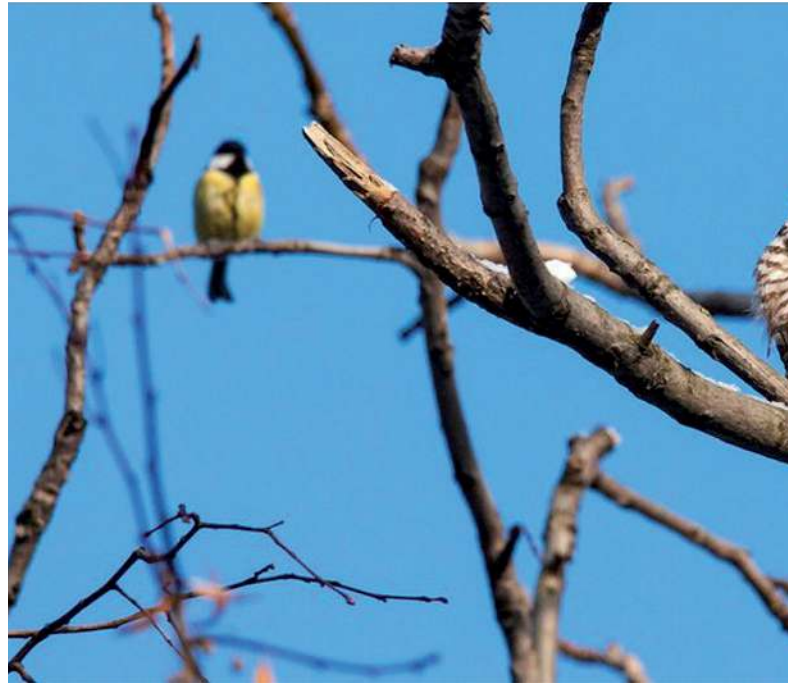
Af en toe een braam is lekker, maar als ze alles overwoekeren, blijven er weinig andere planten (en insecten) over. (Bron: Shutterstock)

Sommige planten overwoekeren de rest

Een tweede oorzaak voor verlies van natuur en biodiversiteit is dat allerlei soorten bloeiende planten verdwijnen, en dus ook de insecten die ervan leven. Als er teveel reactief stikstof komt, kunnen sommige planten (brandnetels, bramen, grassen) namelijk zo knetterhard groeien, dat ze andere soorten helemaal verdringen.

Andere samenstelling van voedingsstoffen

Ten derde: de planten die wel overleven in een omgeving met teveel reactief stikstof, hebben ook problemen. Zo verandert de samenstelling van de voedingsstoffen in hun bladeren. En dat werkt weer door in de insecten die juist deze bladeren eten: zij verzwakken en bevatten zelf ook minder goede voedingsstoffen voor het korhoen en andere insecteneters, zoals mezen. Daar heeft de sperwer dan weer last van, want die eet mezen. En zo gaat het door.

Insecten verzwakken, waardoor insecteneters verzwakken (zoals de koolmees), waardoor sperwers verzwakken... (Bron: Shutterstock)

Leefgebieden verdwijnen

Teveel reactief stikstof kan ook zorgen voor het verdwijnen van hele leefgebieden waar veel diersoorten dan onder lijden. De tapuit heeft er in ieder geval last van in de duinen, waar sommige grassen en struiken blij zijn met al dat reactief stikstof en enorm hard groeien. Ellende voor de tapuit, want zijn favoriete leefgebied is juist open duinen met kale plekken en heide met open stukken. Dat heeft hij nodig voor zijn manier van jagen: achter insecten aanrennen en flapperen. Toegegeven, dat is wat merkwaardig, maar zo doet de tapuit dat nu eenmaal en dat kan niet als het duin vol groeit. De tapuit heeft meer problemen dan dit, maar teveel reactief stikstof helpt zeker niet.

Hoe slecht stikstof is voor uw gezondheid

Genoeg voorbeelden uit de natuur. Hoe ongezond is reactief stikstof eigenlijk voor mensen? De Gezondheidsraad zegt: na roken behoort luchtverontreiniging (de combinatie van fijnstof en stikstofdioxide) tot één van de belangrijkste risicofactoren voor de gezondheid. Schattingen van het aantal vroegtijdige doden door luchtvervuiling in Nederland liggen rond de 12.000 per jaar. Het gaat dan vooral

om ziektes aan de luchtwegen of de longen. Dat is niet niks. U rookt niet of probeert te stoppen, eet en beweegt zo gezond als mogelijk, en dan dit.

Al met al meer dan genoeg redenen om te doen wat kan om de hoeveelheid reactief stikstof te verminderen. Schouders eronder en gaan, op weg naar een leefbare toekomst.

De tapuit wil achter insecten aanrennen. Dat kan niet als het duin vol is gegroeid door teveel reactief stikstof. (Bron: Shutterstock)

Niets nieuws onder de zon

Waarom is reactief stikstof nu opeens zo'n groot probleem? Nou, die vraag klopt niet. Dat er teveel reactief stikstof is in Nederland, is al tientallen jaren bekend. Om die hoeveelheid te verminderen en geld te reserveren voor het herstellen van de natuur, is in 2015 de zogenaamde PAS-regeling bedacht (Programmatische Aanpak Stikstof). Dat klonk goed, maar in de praktijk kwam er juist extra uitstoot van reactief stikstof en bleef het natuurherstel achter. De regeling bleek contraproductief te werken en daarom heeft de rechter in 2019 geoordeeld dat op die manier doorgaan niet mag.

Sinds die tijd heeft de Nederlandse politiek echter de tactiek van pappen en nathouden gevolgd. Nu zijn er gelukkig duidelijke besluiten genomen, waarin Vogelbescherming en andere natuurorganisaties een goede stap vooruit zien. Van het grootste belang hierbij is maatwerk per gebied. De boeren die het goed doen voor de natuur, moeten niet getroffen worden door de toekomstige maatregelen.

Verder moeten we ook in het achterhoofd houden dat stikstof maar één van de problemen is die de natuurkwaliteit van Nederland aantasten. Het te lage waterpeil en het gebruik van pesticiden vragen ook om een andere aanpak. Vogelbescherming denkt dat ook dat kan: een landbouw waar boeren langjarig perspectief hebben, goed verdienen én waar de natuur zich kan herstellen.

Röntgenblik Een structuurtuin aan de Vinkenlaan

Door Iris de Veer en Ton Dujardin

Van het pad af zie je de tuin niet, je moet door een groene tunnel om het konijnenhek te bereiken. De tuin van Han aan de Vinkenlaan 10 is met voorsprong de meest bijzondere tuin van Sloterdijkermeer.

Kalkheuvel

Verscholen achter de voortuin (aan de Vinkenlaan hebben de tuinders 'voortuinen', die niet tot hun perceel behoren) ligt een tuin die zijn weerga niet kent op VVS. De tuin ligt precies in de knik waar de Vinkenlaan een bocht maakt naar het stenen bruggetje naar Nut en Genoegen. De bocht is een overblijfsel van de inkrimping van ons tuinpark door de aanleg van de nieuwe spoordijk in 1976. Frits Wolf, kunstenaar met een speciale belangstelling voor tuinen, was de voorganger van Han Schouten, die deze tuin nu beheert. Frits studeerde in die tijd iets met tuinen

aan de Hogeschool Windesheim. Op Sloterdijkermeer wilde hij zijn opgedane kennis vormgeven. Hij liet vrachtauto's vol met kalk en zand aanrukken en creëerde een fikse kalkheuvel (ruim een meter hoog en 7 bij 2 meter omtrek) en een zandhoop. Hij groef een flinke vijver die in verbinding stond met de sloot. Dat leverde hem een fiks conflict op met het toenmalige bestuur dat niets zag in deze onconventionele aanpak. Ze kwamen daar niet uit en uiteindelijk moest Frits het veld ruimen. Hij liet zijn tuin onafgerond, verwilderd en zonder huisje achter. De tuin bleek in die staat onverkoopbaar. In 2007 verzocht

het bestuur Han, wiens partner Rineke de tuin er naast bewoont, om zich erover te ontfemen. Inmiddels zagen nieuwe besturen de potentiële kwaliteit van de tuin wel in. Je mag deze bijzondere tuin bezoeken, mits je het hek tegen de konijnen weer goed achter je dicht doet.

Niveaoverschillen

Het eerste dat opvalt aan de tuin is dat er flinke niveaoverschillen zijn. As van de tuin is een waterloop die vanuit de doorgebroken sloot naar het midden van de tuin loopt. Daar eindigt het water tegen de verhoogde kalkheuvel. Het wateroppervlak in de tuin is flink uitgebreid, van zeg 5 procent naar 30 procent van de oppervlakte. Vijvers en bruggetjes domineren het beeld. De tuin doet Chinees of Japans aan, door de niveaoverschillen, waterpartijen en de nadruk op structuur. Weinig of geen bloeiende planten, veel siergrassen, en bladgewassen. Tuinelementen zoals bruggetjes, een enorme stenen

De grassoorten “windspiel”, “goldschleier”, “heidebraut” en “zwarte slangenbaard”

pot, een steenslag strandje maken het beeld af. Han streeft naar een tuin waarin het verouderingsproces van de elementen zichtbaar blijft, passend bij de sfeer. Verder zien we kaardenbollen, paardenstaart, groot hoefblad, enorme koningsvarens en bamboe.

Structuur

De inspiratie komt ook voor een deel door de reis die Han in China maakte. “Het gaat mij om de structuur, ik kijk met een soort röntgenblik naar de tuin. Voor kleur en bloemen ben ik zo goed als blind, in mijn tuin althans.” Han kent alle namen van de grassoorten en koopt zijn grassoorten bij

een kweker van uitsluitend biologische planten in Ede, de Hessenhof. In het Duits hebben de grassen de mooiste namen, “windspiel”, “goldschleier”, “heidebraut”. Hij heeft geen auto en moet alles met het openbaar vervoer doen. “Dat

is een hele klus als je met zware tassen weer teruggaat. Het werken in de tuin bestaat vooral uit weghalen, bijvoorbeeld de begroeiing op de kalkheuvel. Het mooiste is toch als je de steen ziet. De tuin vraagt veel onderhoud. In het seizoen ben ik toch wel 10 tot 15 uur per week in de tuin bezig. Veel plantensoorten zijn woekeraars en iedere soort moet dus ingetoomd worden. De tuin produceert elke dag dat ik er werk een verhuisdoos tuinafval, veel te veel om ter plekke composteren. Ik breng het met een fietskarretje naar de Seine-weg.”

Er is ook dierenleven in de tuin. Elk jaar broedt er een waterhoentje op een eilandje en terwijl we de tuin bekijken paradeert er een reiger die op de kleintjes loert.

“Ik zou nog wel meer grote bladplanten en meer roodbladigen erbij willen” zegt Han.

“Zittend, alleen, in de schemering vind ik de tuin op zijn mooist, dan zie je de structuur het best, met die röntgenblik.”

“Ik zou nog wel meer grote bladplanten en meer roodbladigen erbij willen” zegt Han.

“Zittend, alleen, in de schemering vind ik de tuin op zijn mooist, dan zie je de structuur het best, met die röntgenblik.”

Loslaten

Dierenliefdetuin aan de Leeuweriklaan

Door Iris en Ton

Al 18 jaar heeft Safira haar tuin op de Leeuweriklaan. Iedereen moet haar kennen omdat zij één van de frequente gebruikers is van ons mailsysteem Tuin&Wijk. Ze heeft bijzondere initiatieven en mooie gedachten. Dat zie je terug in haar tuin.

Weelderig

Safira kreeg in 2004 haar tuin aan de Leeuweriklaan 46. Ze kwam wel eens bij iemand op Nut. Safira had ook een jong kind en het leek haar wel wat: een vluchtplaats uit de drukte van de stad. De ingang is tussen twee enorme bomen. De tuin is weelderig begroeid. Veel wilde planten en struiken. Een perk met gaas er omheen met aardperen en Oost-Indische kers. Een moestuin achter het huis: rabarber, witlof, andijvie, venkel, tuinbonen. Verder bessenstruiken, frambozen, blauwe bessen. Rondgestapelde stenen met kruiden. Veel munt naast het huis, wel vier verschillende soorten. Potten met stekken staan klaar om uitgedeeld te worden. Wij krijgen ook stekken mee. Veel vogelhuisjes in de bomen. De chihuahua Pepper scharrelt een beetje tussen de planten of ligt op zijn kleedje te soezen.

Loslaten

“In het begin was er veel werk, vooral aan het huisje: de vloer en het dak moesten grondig aangepakt. Uiteindelijk heb ik er toch weinig geslapen en nu moet de vloer alweer grondig aangepakt. Ik had ook wel moeite om de tuin bij te houden, met een baan en een kind. Er kwam regelmatig een bericht van de tuinschouw dat er weer werk aan de winkel was. Eerst was alles wat er maar wilde groeien welkom. Ik liet alles maar groeien. Snoeien vond ik ook heel lastig. Ik wilde niet selecteren, maar dat is wel wat tuinieren eigenlijk is. Dat jij bepaalt wat er groeit en wat niet. Nu denk ik maar, als ik het met liefde

Ik kom nu pas toe aan groot onderhoud, van de tuin en mezelf.

doe, dat uittrekken, dan doe ik het goed. Ik houd bijvoorbeeld meer van mos dan van gras. Dus dat gras trek ik dan regelmatig toch maar uit. Ik krijg regelmatig planten, bijvoorbeeld van mijn buurvrouw Annet. Ik kan altijd alles gebruiken, alles krijgt een plekje. Of het gaat groeien en waar weet je maar nooit. De natuur leert je loslaten.”

Gelijkwaardig

“Ik kom nu pas toe aan groot onderhoud, van de tuin en mezelf. Ik ben aan het herstellen van een chemokuur. Het gaat gelukkig goed. In de tuin heb ik ook van alles aangeplakt. Het bouwvallige schuurtje heb ik weggehaald, daar is nu mijn kruidentuin.”

De natuur leert je loslaten.

“Alle leven is gelijkwaardig vind ik. Waarom zouden wij als mensen meer rechten hebben dan de vogels of de hommels? Ik ben tegen dierproeven en voer al heel lang actie voor dierenwelzijn. Dus als de munt wordt opgegeten door het muntgoudhaantje, dan denk ik, wie ben ik om hen te bestrijden. Wij zijn hier te gast, zij wonen hier. De appels in de appelboom laat ik vaak ook hangen voor de dieren. Of ik laat de appel aan de boom hangen en neem er dan een hap uit, de rest is voor de vogels. De druiven zijn grotendeels voor de merels. Die zijn er dol op. Ik wil geven, bijdragen. Ik vind het ook lastig als dieren elkaar opeten. Als de sperwer er met een pimpelmeesje vandoor gaat, vind ik dat moeilijk om te zien. Ik zou zelf in een volgend leven wel terug willen komen als pimpelmees. Die zijn zo schattig. Ik had

eens een spechtenkast gekocht, maar toen ik me realiseerde dat die jonge vogels eten, heb ik hem teruggebracht. Als ik een gang van een woelratje zie, dan stap ik er overheen. Ik ga die niet dichttrappen. Die beesten moeten ook leven.”

Rond

“Ik houd van organische vormen. Ik probeer om alles rond te maken in mijn tuin. In onze maatschappij heersen de hoekige vormen, kijk maar naar gebouwen. In de natuur is rondheid aan de orde en het voelt zoveel harmonieuzer. Dat heb ik ook in de tuin proberen toe te passen. Er was een oude betonnen vijver, die was lek. Dat is nu een ronde moestuin voor de aardpeperen en de Oostindische kers geworden. Ik heb ook ronde kruidenperken met stenen randen er omheen, dat houdt de warmte vast. Ik wilde een yurt bouwen van cob, (een mengsel van stro en leem) maar daar heb ik van afgezien. De bouwcommissie zei dat dat geen toegelaten materiaal was volgens de Bond. Ze dachten ook dat het te zwaar zou worden voor de veengrond en weg zou zakken.”

Egels

“Mijn eerste spreekbeurt op de lagere school ging over egeltjes. Ik heb inmiddels 6 egeltjes uit de egelopvang gehaald en hier op het park uitgezet. Laatst zag ik een jong egeltje, dan denk ik, wat heerlijk ze planten zich voort. Ik trof in mei ook een gewonde egel aan, die heb ik weer naar de opvang gebracht. Mensen realiseren zich niet dat er bijvoorbeeld egels in de composthoop of in een bladerhoop kunnen zitten. Als ze daar dan een schep of een spitvork in steken kunnen de egels ernstig gewond raken. Ik hoop dat men-

sen me waarschuwen als ze een gewonde egel zien op het terrein, of dat ze de dierenambulance bellen.”

Voortleven

“Bij de ingang van mijn tuin staat een tamme kastanjeboom. Die is spontaan opgekomen uit een door mij vergeten zakje tamme kastanjes uit de tuin bij mijn ouderlijk in Limburg. Die had ik om vers te blijven ingegraven en vervolgens vergeten. Dat voelt heel goed om mijn ouderlijk huis door middel van die boom in mijn eigen tuin te laten voortleven.”

Familietuin en tuinfamilie

Marcel en Elly-May kent iedereen die ons clubhuis bezoekt. Ze zijn het kloppend hart van de kantineploeg. Samen hebben ze een tuin in de Mezenlaan. En we waren heel nieuwsgierig naar hoe die er nu uit kon zien. We lieten ons uitnodigen voor een bezoek.

door Iris en Ton

Kabouters

Misschien geloof je er niet in, in kabouters? Ga dan maar eens kijken naar de enige echte kaboutertuin van Sloterdijkermeer. Je gelooft je ogen niet: een uitgebreide familie kabouters zit daar rustig thee te drinken. Je vindt hem onder de struiken aan de Vinkenlaan nummer 4, direct aan het pad.

Dynastie

We zijn te gast bij Marcel en Elly-May. We kunnen ons niet voorstellen dat er tuinders zijn, die hen niet kennen. Ze zijn bijna altijd te vin-

Er staan de 'herinneringsplanten', stekjes van planten van haar ouders.

den in de kantine (achter de bar). Elly May is de inspirator van de hobbyclub. Marcel, bekend van het rad van avontuur, is zo ongeveer op de tuin geboren.

In de zomer van 1966 kwamen zijn ouders, Henk en Thea Berkman, op de tuin wonen. Marcel was toen 8 weken oud. Marcel kreeg zijn eigen tuin in 1992. Zijn zus Maudi en nichtje Isabel hebben ook een tuin op Sloterdijkermeer. Met hun zeven kinderen hebben Marcel en Elly May in het seizoen altijd op de tuin gewoond. Trots laat Marcel hun namen zien die op zijn onderarm zijn getatoeëerd. "Zeven jongens?" "Nee, Sydney is een meisje." De 'Berkman dynastie' zou je kunnen zeggen.

Van zwart naar groen

"Ja mijn tuin zag er heel anders uit: veel zwarte aarde, veel schoffelen, Afrikaantje hier,

afrikaantje daar, dat werk. Zo was ik dat gewend van huis uit." zegt Marcel. Toen 19 jaar geleden Elly-May haar intrede deed aan de Mezenlaan was haar commentaar "Dit is toch geen tuin!".

Ze heeft het tuinieren van huis uit meegekregen. Ze is naast een echt verenigingsmens dan ook een echte groenliefhebber en met stralende ogen vertelt ze hoe de gewassen grindtegels eruit gingen en de zwarte aarde begroeid werd met planten. Aan de zijkant van de tuin staan moestuinbakken, een houtsnipperpad is de inkom. Er staan de 'herinneringsplanten', stekjes van planten van haar ouders. De 'zwarte aarde tuin' werd een groen lustoord. "Ik

"Ik doe de tuin, hij doet het gras."

ben nog lang niet klaar. Ik ben bijvoorbeeld al jaren bezig om papavers te kweken, is dit jaar eindelijk gelukt." "Ik doe de tuin, hij doet het gras." zegt Elly May gedecideerd. De ontwikkeling van hun tuin past heel mooi in de ontwikkeling die het tuinieren in Sloterdijkermeer heeft doorgevoerd: van zwart naar groen.

Vereniging

"In de tijd dat mijn vader en moeder hier kwamen was VVS nog een hechte vereniging. In het seizoen waren er enorm veel activiteiten voor jong en oud. Je was heel veel met elkaar bezig: sporten, BBQ-en, disco, toneel, klaverjassen, van alles voor de kinderen. Je was altijd bij het clubhuis. Ik snap wel dat die tijd niet meer terugkomt. Maar ik denk nu wel eens dat mensen niet

beseffen dat ze lid zijn van een vereniging. Dat je dingen samen moet doen, en dat dat een hoop werk is. En een hoop plezier geeft. Er zijn nu wel eens prachtige zondagen dat er hier geen mens is op de laan. Dat is toch gek. "

Gambaparty

Het is best passen en meten met zijn negenen in een tuinhuisje. Eerst de kleintjes dwars in bed, drie naast elkaar. Stapelen als ze groter worden. Een picknicktafel voor negen personen. Dan worden ze groter en komen ze met aanhang. Het speelhuisje genaamd 'smile' werd de logeerplek voor de jonge stelletjes. De tuin is ingericht op grote gezelschappen: een grote buitenkeuken, een ruim afdak om met zijn allen droog te zitten. "We hadden gamba party, dan wokte ik samen met mijn vader zo 10 kg gamba's weg. Of er gingen 200 sateetjes doorheen. Konden de burens ook gelijk mee-eten. De kinderen wonen nu niet meer op de tuin, de jongste is 17 jaar. Er

is al een kleinkind. Elly-May en Marcel wonen daarentegen nu ook in de winter op de tuin. Het huisje is heel goed geïsoleerd en voorzien van een houtkachel. Een van de slaapkamers is een prachtig verwarmde badkamer geworden.

Tussen zes planken

Je voelt in deze tuin nog de aanwezigheid van Henk, de vader van Marcel. Vooral in het huisje dat hij liefdevol en kundig opknapte en bijhield. Ook de prachtig geplaveide deurmat met het huisnummer 4 bewijst zijn vakmanschap. Henk was stratenmaker en overleed onverwacht in november 2015. Op de linkerarm van Marcel staat een schitterende tattoo van de stratenmakerhamer van Henk. Moeder Thea is inmiddels 80 jaar en komt in het seizoen iedere zondagmiddag op bezoek. Marcel lacht: “Ze moeten me hier tussen zes planken wegdragen.” Een zoon van VVS.

“We wisten niet eens meer hoe we bij het pad moesten komen”

Alles opnieuw en volgens de traditie Tuin tussen twee culturen

Yukiko heeft als architect meegewerkt aan het Japanse paviljoen op de Floriade in Almere. Als dat geen goede reden is om haar volkstuin op Sloterdijkmeer te bezoeken ...

Groene thee

Yukiko (architect), Ferdinand (gitaarbouwer) en Akari (zoon van 9 jaar) hebben sinds 2018 een tuin aan de Adelaarsweg 7. We worden ontvangen met echte Japanse thee. Tot poeder gemalen groene thee wordt in kommen geschept waaraan kokend water wordt toegevoegd en het brouwsel wordt geroerd met een speciaal bamboekwastje. We eten er zelfgemaakte groene theecake bij. Op initiatief van Ton waren we gestart met een Japanse begroeting: buigen en de gast buigt dieper dan de gastvrouw.

Verwaarloosd

“We wilden echt heel graag een tuin en hebben vier jaar op de wachtlijst gestaan. We wonen in de buurt en gingen elke keer kijken. Dan kun je geluk hebben; als het regent en er voetballen op TV is, kom je ineens aan de beurt. Het was echt een zwaar verwaarloosde tuin. Toen we gingen

kijken en we bij het huisje waren, wisten we niet eens meer hoe we bij het pad moesten komen. Zo dichtgegroeid was het. Er stonden heel veel bomen in de tuin en het was er erg donker. We moesten een deel van die bomen kappen, ze kwamen niet eens om met de storm, dus overal hebben we vergunning voor aangevraagd. “

Rattenpis

“Het huisje was daardoor erg donker, vochtig en koud. Het stonk er door de vochtige kranten die achter de muren zaten naar schimmel en

“We hoefden van de bouwcommissie eigenlijk alleen het piepschuimen plafond te vervangen.”

rattenpis. We hoefden van de bouwcommissie eigenlijk alleen het piepschuimen plafond te vervangen. De keuken stond apart van het huisje, wel mooi met een granieten aanrecht, maar superonhandig. De WC was ook buiten en er was geen douche. We besloten het huisje af te breken en een nieuw huisje te bouwen. Het ontwerp is van Yukiko. Het huisje heeft twee hoogste punten, de dakgoot loopt door het midden van het dak. Dat is een beetje ongebruikelijk op de tuin. “

Lariks

“Het huisje is van hout en van top tot teen geïsoleerd. De buitenwanden zijn bedekt met houten paneeltjes van 15 bij 30 cm. We wilden geen hout uit Canada, maar meer uit de buurt. Het werd larikshout uit de Ardennen. Je moet het heel snel erop spijkeren, anders gaat het schimmelen en kromtrekken. Mooi toeval: de lariks bleek een kruising tussen een Europese en Japanse soort, dat verzin je toch niet. In Japan wordt, in een bepaalde regio, hout geschroeid om het te be-

schermen tegen insecten en zoute zee wind. Hier hebben we het materiaal gebruikt als accent in de gevel.”

Galerie

Naast de houttegeltjes zitten in de buitenwanden ook grote houten platen. Die wil Yukiko zwart schilderen en als galerie gebruiken. Vrienden kunnen er dan tekeningen en schilderijen op maken of ophangen en exposeren. Aan de voorkant zit een grote opening waar hopelijk één enorm groot raam in kan. Behalve een boerendeur met een boven- en een onderdeur zit er ook nog een uit de kluiten gewassen kattenluik in een van de wanden. Het mooie granieten aanrechtje kan hopelijk bewaard worden en teruggeplaatst in het nieuwe huisje.

Ijzerwerk

“Bij het verwijderen van de grindtegels van het terrasje bleek in de grond een ijzeren frame van twee bij drie meter met een enorme ijzeren plaat te zitten. Helemaal verroest, dus niet bruikbaar. En waarom? Ferdinand heeft er weken over ge-

“Het meeste moet nu onder de grond gebeuren.”

daan om die eruit te halen. Veertig slijpschijven heeft hij erop versleten. Het schuurtje is deels van gepotdekselde zwarte planken en deels van gerecycled materiaal van het oude huisje gemaakt. “

Covid

“In de covidperiode ben ik hier vaak geweest met Akari”, vertelt Yukiko. “Ferdinand had long covid. Het gaat nu weer redelijk, maar hij kon de trap niet eens af. Dus het werk lag stil, maar ik kon wel goed bekijken, wat er het hele jaar door

groeide in de tuin. Ik ben in Tokio geboren, daar wordt in de stad niet zoveel getuinierd. De grond en het klimaat zijn hier ook heel anders dan daar, dus ik moest van alles leren. Ik deed vrijwilligerswerk bij de wormenhotels, en bij moestuinieren in de buurt. Ik vind vrijwilligerswerk doen heel leuk, dus zodra het huisje en de tuin op orde zijn wil ik ook op de tuin meer aan vrijwilligerswerk gaan doen. Ik praatte met andere Japanse moeders over tuinieren. Ik las heel veel boeken, onder andere van Peter Wohlleben, die Duitse boswachter. Daar heb ik echt veel van geleerd. Door de vele bomen, vooral naaldbomen is de grond hier totaal verzuurd. Er groeit bijna niets uit zichzelf en het zit vol met slakken. Zelfs aard-appels wilden hier niet groeien.”

Japans

“Ik probeer van alles uit. Ik heb nu bakken gemaakt en goede aarde gekocht in het winkel-tje. We hebben een composthoop nu. We doen heel erg ons best en werken hard. Toch vindt de tuincommissie dat we maar matig tuinieren, dat is soms wel eens lastig. Ze zien vaak niet hoeveel we doen. Bijvoorbeeld het kappen van die bomen om meer licht te krijgen, dat was echt veel werk. Dat is wel eens ontmoedigend. Het meeste moet nu onder de grond gebeuren. Dat duurt een paar jaar voordat je de grond weer een beetje goed hebt. We werken alle twee, en kunnen vooral in de weekenden aan de tuin en het huisje werken.”

Yukiko houdt van uitdelen. Ze heeft tulpenbollen geplant langs het pad en als er mensen langs-komen en ze bewonderen geeft ze ze een paar bollen mee.

“Ik heb al wel vlierbloesemsiroop gemaakt, en thee van kersenbloesem en snoepjes van kersenblaadjes. Dat is heel Japans en heel leuk.”

“Een eer dat jullie ons komen interviewen” Mengtuin of slagenlandschap

Direct aan het Brettenpad ligt de tuin van Anthon en Eva. We hadden hem zelf al op ons verlanglijstje staan vanwege de sedumdaken. En we werden in onze keuze bevestigd door meerdere verzoeken vanuit de VVS-tuin-derclub.

Van Kievit naar Kiwi

“Een eer dat jullie ons komen interviewen” zeggen Anthon en Eva. Hun tuin ligt direct aan het Brettenpad. Achter hun tuin ligt één van de twee nieuwe bruggen tussen Nut en Genoegen en Sloterdijkmeer. Voor het looppad naar de brug is een nieuw stuk laan gemaakt. De tuin heeft nu nog het adres Kievitlaan 28, maar verandert straks in Kiwilaan 1. Anthon en Eva deden daartoe het voorstel op de ALV.

Trauma

“Een Kiwi is zowel een vogel als een plant, een perfecte naam voor de verbinding tussen Nut (planten) en TGS (vogels). “Dat pad is wel een beetje een trauma. We wisten bij de aanschaf van het huisje dat het zou gebeuren en er is een flink stuk van onze tuin afgegaan. Opeens lopen er geregeld mensen langs je tuin, terwijl we

eerder in een uithoek zaten. Bijna tegelijkertijd met het nieuwe pad kwam de storm en gingen er een aantal grote bomen om. “ zegt Anthon een beetje somber. “Nou een trauma.... We hebben wel veel meer licht in de tuin gekregen en die langslappende mensen zijn eigenlijk wel leuk. Die open ruimte is wel fijn. We kunnen nu weer heel andere dingen in de tuin” zegt Eva.

Echt niets mis mee, maar we wilden toch iets anders.

Ui

“We stonden 7 jaar op de wachtlijst. We woonden eerst klein, maar wel op de begane grond met een plantsoen voor de deur en een tuintje.

Dan ga je makkelijk even naar buiten. Toen kregen we een groter huis, gelukkig, maar wel op de derde verdieping. Ik miste enorm het contact met de grond. Je wilt de aarde opzoeken” zegt Eva. In de tuin staan her en der haar kunstwerken van klei. “We wisten dat we het huisje moesten slopen. Het was een stenen huisje, maar wel als een ui ingepakt in lagen rottend hout. Ik heb bouwkunde gestudeerd en had gelukkig net ons nieuwe huis af, dus ik weet wel iets van bouwen.” zegt Anthon. Het werd een zelf gebouwd houten huis met ambachtelijke pen- en gatverbindingen voor alle balken, stevige houten staanders in het midden van de open ruimte. Dubbel glas (“dat is makkelijker te vinden op Marktplaats dan gewoon glas”) en een sedum dak.

Sedum

“De constructie moet wel wat steviger zijn voor een sedum dak. Dat sedum is mooi, en in de zomer is het een stuk koeler dan een dak zonder begroeiing. Het isolerende effect in de winter valt me eigenlijk wel tegen. De waterberging is ook minder dan we dachten. Het is echt niet helemaal onderhoudsarm. Zoals gezegd wordt. Als het droog weer is zoals dit voorjaar, dan moeten

Soms doet Anthon gewoon iets, zoals die poort neerzetten.

we het dak aan de zuidkant echt nathouden, anders krijg je kale plekken. We vinden het wel fijn dat je de regen niet meer hoort. Het is echt stiller met een sedumdak. Het sedumdak op het schuurtje behoefde geen speciale aanpassingen, het is gewoon een standaardschuurtje van marktplaats.” zegt Anthon. “We hadden een

stapel lokaal hout gekocht en olie. Mijn zus is imker en we mochten niets doen dat slecht was voor de bijen, vandaar die olie als houtbescherming” zegt Eva.

Natuurlijke oever

De tuin heeft de vorm van een driehoek met aan één rechthoekzijde de smalle sloot die de grens vormt tussen Nut en VVS. Eva heeft net een cursus natuurlijke oevers gevolgd. “Veel geleerd. Je kunt er wel over lezen, maar als iemand het je in de praktijk laat zien, is het toch anders. Ik had eerst mijn bedenkingen. Ik dacht, dan gaat er toch een heel stuk van je tuin af. Maar je moet anders kijken: je maakt op dat stuk gewoon een andere beplanting: oeverplanten en waterplanten. Het gaat helemaal niet van je tuin af, maar het wordt anders. Je hoeft ook niet je hele oever te doen, maar je kunt gewoon eens met een stukje beginnen.”

Poort

“Toen we de tuin kregen was eigenlijk alles prima in orde: een lang oplooppad van gewassen grindtegels, keurig beplante borders, Vrouwenmantel, Hortensia’s, Schoenlapperplanten. Echt niets mis mee, maar we wilden toch iets anders. Natuurlijker, minder recht. Ik wil bijvoorbeeld het gras ronder maken, maar dat wil Anthon niet, die wil het zo houden. We hebben vaak hele discussies over hoe we het willen, want we willen lang niet altijd hetzelfde. Soms doet Anthon gewoon iets, zoals die poort neerzetten.”

Bij de ingang staat een poort van enorme aan elkaar gesjorde boomstammen. “Die zijn een overblijfsel van de februaristorm. Vier grote sparren waaronder en een prachtige blauwspaar, aangetast door de letterzetter, gingen om. Er is

16 kuub (m³) hout afgevoerd. Daardoor zijn de zichtlijnen in de tuin veranderd.”

Slagen

“Nee, zeker geen strokentuin”, zegt Anthon gedeceerd. “Volgens mij is het een slagenlandschap “We willen meerdere lagen in de tuin, we mengen siergewassen, bloemen, met eetbare gewassen. Kijk die appel was helemaal onthoofd door een vallende spar. Nu hangt er toch een appeltje in. Ik denk dat die boom kost wat het kost wil overleven. Ook de kers was gehavend door de vallende bomen. Maar heeft zich toch hersteld. We hebben drie appelbomen, perenbomen, een kweepeer, een mispel, vlier, zwarte en rode bessen, kruisbessen, honingbessen, frambozen. We hebben ook groentes: bonen, aardperen (van de schooltuin van de kinderen), rabarber, Kweken lukt niet altijd. We hadden een kilo klaverzaad uitgestrooid daar en geen klavertje te zien. De tuin is ook best zompig, er groeien lissen midden in de tuin. Drie composthopen hebben we. Behalve een deel van het hout van al die omgewaaiden bomen, voeren we niets af. We nemen zelfs ons groenteafval van huis mee hiernaartoe.”

VOLKSTUINVERENIGING SLOTERDIJKERMEER
WERKUREN REGISTRATIE 2023
Dit formulier s.v.p. vóór 1 december 2022 opsturen.

Leden die op 1 januari 2021 67 jaar of ouder zijn hoeven het onderste gedeelte m.b.t. de werkuren niet in te vullen, maar svp wel tekenen en inleveren. Als zij, in welke vorm dan ook, vrijwilligerswerkzaamheden willen doen, kunnen zij bij vraag 4. aangeven waar hun voorkeur naar uitgaat of even langslopen bij een bestuurszitting.

Ingevuld mailen naar werkurenploegsloterdijkermeer@gmail.com OF
 Deponeren in de brievenbus van het clubhuis (naast de hoofdingang)

NB. In de ALV voorjaar 2019 is besloten dat afkoop van werkuren niet meer mogelijk is.

Tuinadres met adresnummer		Tuinnummer	
Voornaam		Initialen	
Achternaam			
Mobiele nummer			
Naam partner			
<i>Onderstaande adresgegevens alleen invullen indien er wijzigingen zijn</i>			
Adres			
PC en woonplaats			
Telefoon		Mobiel	
Emailadres			
Beroep:			
1.	Heb je in eerdere tuinseizoenen vrijstelling van werkuren gehad?	JA	NEE
2.	2022 - Heb je ontheffing gehad van werkuren in de werkurenploeg vanwege een commissiefunctie of andere bijzondere werkzaamheden?	JA	NEE
	2022 - Zo ja, voor welke commissie(s) en/of werkzaamheden		

3.	2023 - Ben je van plan om in het komend seizoen werkzaam te zijn voor een commissie of andere bijzondere werkzaamheden te doen en wil je hiervoor ontheffing van de werkuren op zaterdag aanvragen?	JA	NEE
	2023 – Zo ja, voor welke commissie(s) en/of werkzaamheden?		
	2023 – Voor welke functie(s)?		
4.	Ben je op 1 januari 2023 67 jaar of ouder?	JA	NEE
	Indien je op 1 januari 2023 ouder bent dan 67 maar je je nog wel wilt inzetten voor de vereniging, geef dit dan hieronder aan. Ik wil me graag inzetten voor:		
5.	Wanneer je op de vragen 1, 3 en 4 NEE hebt geantwoord, wordt je ingedeeld bij de werkurenploeg op zaterdagochtend. NB. Wanneer je van mening bent dat er bijzondere omstandigheden zijn waardoor je helemaal vrijgesteld zou kunnen/moeten worden van werkuren dan kun je hiervoor apart contact opnemen met het bestuur via bestuur@sloterdijkermeer.nl . (s.v.p. ook wanneer er in het voorgaande jaar vrijstelling is verleend). Hou er rekening mee dat eerst samen besproken wordt welke passende werkzaamheden in de plaats van werkuren wel mogelijk zijn. Omdat dit vaak het geval is, wordt vrijstelling bij hoge uitzondering en altijd tijdelijk verleend.		
6.	Welke handigheid of deskundigheid heb jij of je partner waar we incidenteel een beroep op zouden kunnen doen? (b.v. klussen, juridische kennis, ICT, kennis over planten/bomen, natuur en milieu, bouwtechnisch, goede organisator, opruimen)?		
Datum			
Handtekening (in geval van indienen per mail is de naam voldoende)			

Registratieformulier werkuren

Waarom

Dit registratieformulier dient voor de administratie van Sloterdijkermeer. Wij willen graag ieder jaar de gegevens van de leden/tuinders volledig hebben. Verder willen we weten op welke wijze de tuinders zich voor de vereniging (kunnen) gaan inzetten.

Daarom is het van belang dat **alle** leden het formulier invullen en op tijd terug te sturen. Je kunt het formulier ook van de website halen.

Dit formulier s.v.p. vóór 1 december 2022 inleveren.

Ingevuld mailen naar: **werkurenploegsloterdijkermeer@gmail.com**

Of deponeren in: **brievenbus van het clubhuis – links naast de deur**

Of opsturen naar: **VV Sloterdijkermeer, Sloterdijkerweg 20, 1014 CB Amsterdam**

Toelichting

• **Werkuren:**

- o Leden, jonger dan 67 jaar, besteden ieder jaar minimaal 15 werkuren aan werkzaamheden voor onze vereniging. Dit kan in de vorm van de werkurenploeg op zaterdag of in de vorm van werkzaamheden in of buiten een verenigingscommissie.
- o De werkuren zijn bedoeld om het tuincomplex op orde te houden en om werkzaamheden voor de vereniging te verrichten.

• **Werkuren in de werkurenploeg op zaterdag:**

- o Je kunt de 15 uur inzet voor de vereniging invullen door vijf maal drie uur werk te verrichten voor de werkurenploeg op zaterdagmorgen
- o De ploeg is –gedurende het seizoen van maart tot 1 november- op zaterdagochtend aan het werk van 10.00u tot 13.00u.
- o Vanaf kwart voor tien is er koffie en thee. De werkzaamheden worden om vijf voor tien ingedeeld en het is dus van belang dat je dan ook aanwezig bent.
- o Zorg dat je goede stevige schoenen aanhebt (geen slippers of linnen gympen) en geschikte kleding.

• **Werkzaamheden Verenigingscommissies:**

- o Het gaat hier om werk in de erkende verenigingscommissies, die per jaar minimaal 15 uur in beslag nemen. Erkende commissies zijn op dit moment: kascommissie, bouwcommissie, tuintaxatie, tuincontrole, werkuren, redactie/website, kantinecommissie, commissie complex onderhoud (CCO), Uit&Tuin, Moestuyn, Inkoop (winkel&werf), riool&water, EHBO en de activiteitencommissies (feest, schilderclub, bloemschik, hobby, mozaiek, jeu-de-boules, klaverjas).

• **Werkuren overige werkzaamheden:**

o **Werkuren assistent:**

- o Zorgdragen voor koffie/thee tijdens de werkuren voor tien uur en met pauze om 11:30 uur; verder: gereedschap opruimen, lichte huishoudelijke werkzaamheden.
- o Voor leden die het buitenwerk vanwege hun leeftijd of fysieke beperkingen wat zwaar vinden is dit wellicht een goed alternatief.

o **Hakselploeg:**

- o Deze ploeg zorgt er voor dat takken op het tuincomplex e.d. versnipperd worden.

o **Grote zaal schoonhouden:**

- o Elke zaterdag wordt de grote zaal door twee personen schoongemaakt vanaf half april tot en met eind september.

o **Toezicht bij het vuilnis inzamelen:**

- o Tijdens het tuinseizoen op zondagmiddag van 16.00 tot 17.00 uur en vanaf mei ook op de woensdagavond van 19.00 tot 20.00 uur.

o **Onkruidbranden van de paden:**

- o Er is een ploeg van personen die dit werk beurtelings doen; dit hoeft niet perse op zaterdag kunnen. Dit in verband het feit dat we beter rekening kunnen houden met het weer omdat de paden bij voorkeur droog moeten zijn wanneer er gebrand wordt (beter resultaat).

- Welke andere inzet: onze vereniging draait helemaal op vrijwilligers. Soms hebben we mensen nodig met een specifieke ervaring; dat kan variëren van kennis van bouw, schilderen, planten/bomen tot onderwerpen op juridisch of redactioneel vlak. Over welke deskundigheden beschik jij? Meld je aan: vele handen maken het werk lichter en leuker 😊

We wensen je alvast een mooi tuinseizoen in 2023!!

Het bestuur van Sloterdijkermeer

BAGGERBRIEFJE 2023

Na de bladval maar uiterlijk 1 maart 2023 moet je gebaggerd hebben en moet het baggerbriefje ingeleverd zijn via baggeren@sloterdijkermeer.nl of in de brievenbus van het clubhuis.

Goed baggeren is van groot belang voor de doorstroming van de sloten en de kwaliteit van het water. Waternet controleert ons tuinpark hier ook op.

Voornaam tuinder	
Achternaam tuinder	
Mobiele nummer	
Emailadres	
Tuinadres laan	
Tuinadres huisnr.	
Tuinnummer	NB. Dit is het nummer van de Bond

Heeft de sloot en slootkant opgeschoond	JA	NEE
Heeft de sloot gebaggerd en op gewenste diepte gebracht	JA	NEE
Gewenste diepte Sloten smaller dan 3 meter moeten gemeten in het midden tenminste tot 40cm diep uitgebaggerd zijn. Sloten breder dan 3 meter moeten in het midden tenminste tot 50cm diep uitgebaggerd zijn. In beide gevallen tenzij de vaste bodem ondieper is.		
De bagger ligt:		
Op de composthoop of in bakken	JA	NEE
Verspreid over de tuin	JA	NEE
Aan de slootkant	JA	NEE

En svp ook invullen:

De paden grenzend aan de tuin zijn vrij van onkruid, bladeren e.d.	JA	NEE
De waterput is vrij van afval, bladeren e.d.	JA	NEE
De waterput is (vermoedelijk) kapot	JA*	NEE
*Indien JA, graag hieronder uitleggen wat er aan de hand is met de waterput. De waterleidingcommissie heeft deze informatie dan voordat het water weer wordt aangesloten (3 ^e zondag in maart). Informeer ook je burens waar je een put mee deelt. Je hoeft niets in te vullen wanneer het probleem al bekend is bij de waterleidingcommissie.		
Datum		
Handtekening (of naam indien via mail)		